

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru „ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Cesta k ucelené evropské mezinárodní investiční politice“

KOM(2010) 343 v konečném znění

(2011/C 318/25)

Zpravodaj: **pan PEEL**

Dne 7. července 2010 se Evropská komise, v souladu s článkem 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

*sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů
Cesta k ucelené evropské mezinárodní investiční politice*

KOM(2010) 343 v konečném znění.

Specializovaná sekce Vnější vztahy, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 20. června 2011.

Na 473 plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 13. a 14. července 2011 (jednání dne 13. července 2011), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 123 hlasy pro, 5 hlasů bylo proti a 9 členů se zdrželo hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 Výbor vítá nové pravomoci EU v oblasti přímých zahraničních investic a příležitosti, které tento první krok představuje pro dosažení silnější a jednotnější ochrany investic mezi členskými státy a třetími zeměmi. Je vítán zastřešující rámec, pokud nebude příliš omezující. Je nezbytné zachovat bezpečnost investorů, a to v zájmu podniků v EU i rozvojových zemí. Větší vyjednávací síla výlučné pravomoci EU by měla vést k tomu, že se EU stane důležitějším hráčem, bude mít lepší přístup ke klíčovým trhům třetích zemí a zároveň bude chránit investory, čímž posílí naši mezinárodní konkurenceschopnost.

1.2 Vítáme především to, že ve sdělení se ujišťuje, že obchodní a investiční politika EU musí „ladit“ a být ve shodě s hospodářskými a dalšími politikami Unie, včetně „politik v oblasti ochrany životního prostředí, důstojných pracovních podmínek, bezpečnosti a ochrany zdraví při práci“ a politiky rozvoje. Je nezbytné, aby investiční politika EU nebyla s žádnou z nich v rozporu. Výbor žádá, aby byl v budoucích nebo obnovených smlouvách EU o investicích umožněn oběma stranám dostatečný manévrovací prostor pro každý z těchto specifických aspektů udržitelného rozvoje. Rovněž je důležité, aby byly plně zohledněny závazky investorů vůči požadavkům udržitelného rozvoje, jelikož investoři usilují o povzbuzení a zachování své celkové konkurenceschopnosti. Účinná investiční strategie EU však musí hrát klíčovou roli při zachování konkurenceschopnosti EU v době rychlých hospodářských změn a výrazných posunů v relativní hospodářské síle na celém světě.

1.3 Výbor souhlasí s tím, že univerzální model investičních dohod se třetími zeměmi by nebyl potřebný ani žádoucí. Výsledkem dohod EU o investicích by však mělo být propojení

otevřeného investičního prostředí s účinnou ochranou investorů EU a dále by měla být zajištěna operativní flexibilita v zemích, do nichž investují. Aby měli investoři prospěch, je nezbytné vytvořit takovéto prostředí, postupně odstraňovat omezení investic a poskytovat dostatečnou ochranu, zejména zavedením ustanovení o národním zacházení, spravedlivém a rovném zacházení a volném převodu finančních prostředků.

1.4 Upozorňujeme také, že případný pokus ukončit všechny stávající dvoustranné smlouvy členských států o investicích do pěti let by měl okamžitý a obrovský destabilizující účinek na stávající investice, ale také na zaměstnanost a sociální ochranu, ačkoli by tím neměl být znemožněn jakýkoli přezkum těchto dohod za účelem zajištění koherentnějšího, transparentnějšího a vyváženějšího přístupu EU v budoucnosti.

1.5 Za tímto účelem Výbor žádá, aby EU využila této příležitosti ke zlepšení a aktualizaci investičních dohod, o nichž jedná, avšak namísto pouhého napodobování ostatních by se měla opírat o své vlastní silné stránky. EU se musí kriticky zamyslet nad aktuálním vývojem v mezinárodním investičním právu a také v investiční politice a postupech (včetně rozhodčího řízení mezi investory a státem), aby bylo zajištěno, že její uvažování a přístup k budoucím investičním smlouvám a investičním kapitolám v dohodách o volném obchodu budou aktuální a také udržitelné.

1.6 Plně podporujeme záměr Komise stanovit jako prioritu jednání s těmito zeměmi, zejména s klíčovými rozvíjejícími se ekonomikami, jak je uvedeno ve sdělení „Globální Evropa“, kde je sice silný tržní potenciál, ale zahraniční investoři v

těchto zemích potřebují lepší ochranu. Výbor nicméně vítá prohlášení, že by tím neměla být vyloučena žádná budoucí vícestranná iniciativa.

1.7 Rovněž naléháme na Komisi, aby využila dohod o ochraně investic jako klíčových příležitostí pro podporu té oblasti dlouhodobých investic v rozvojových zemích, která přináší hospodářské výhody, jako je vysoce kvalifikovaná a důstojná práce, zlepšení infrastruktury a přenos znalostí.

1.8 Výbor s politováním konstatuje, že sdělení se dostatečně podrobně nezabývá tím, jak bude mezinárodní investiční politika EU ovlivněna a provázána s programem rozvoje EU, zejména s ohledem na země AKT, nejméně rozvinuté země a nedokončená jednání o dohodě o hospodářském partnerství (EPA).

1.9 Otevřenost vůči obousměrným přímým zahraničním investicím byla doposud pro EU velkým přínosem, ale zároveň s politováním konstatujeme, že se sdělení nevyjadřuje k možnému převzetí strategicky citlivých evropských podniků a společností.

1.9.1 Komise má jasně a správně v úmyslu, aby EU byla otevřeným investičním prostředím, ale musí ještě uvažovat o tom, jak nejlépe toto prostředí zabezpečit a monitorovat. Rovněž musí věnovat pozornost složité otázce reciprocity s třetími stranami v oblasti investic a také tomu, aby se zároveň předešlo jakémukoli neproporovanému přístupu dílčí výměny.

1.10 Výbor se domnívá, že je potřeba snažit se zahrnout problematiku investic pokud možno do všech širších obchodních jednání EU a že investice musí být rovněž součástí monitorující role plánované pro občanskou společnost, kde mají být podle těchto dohod zřízena fóra občanské společnosti.

2. Kontext – investice: nová „výzva“ EU

2.1 Sdělení Komise „Cesta k ucelené evropské mezinárodní investiční politice“ vychází z Lisabonské smlouvy. Článek 207 Smlouvy o fungování EU konečně poprvé začleňuje přímé zahraniční investice do společné obchodní politiky EU a článek 206 stanoví, aby EU usilovala o „postupné odstranění omezení (mezinárodního obchodu a) přímých zahraničních investic“. Jak sdělení dále uvádí, „oblast investic představuje pro společnou obchodní politiku novou výzvu“, ale v rozvoji této politiky Evropské unie je jen prvním krokem. Reakce na sdělení budou důležité pro ovlivňování její budoucí orientace.

2.2 Lisabonská smlouva představuje klíčové převedení pravomocí v oblasti vnější politiky EU: její nejrozličnější aspekty (obchod, investice, rozvoj, rozšíření) budou integrovanější a vzájemně informované – v neposlední řadě proto, aby byla zajištěna mnohem větší koordinace.

2.3 Účelem tohoto sdělení je nastínit, „jakým způsobem může Unie rozvíjet mezinárodní investiční politiku, která by zlepšila konkurenceschopnost EU, a tím přispěla k cílům inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění, jak je stanoveno ve strategii Evropa 2020“, a zároveň zachovávala otevřené investiční prostředí.

2.4 Výbor však nebyl požádán, aby vydal své stanovisko k souběžnému návrhu nařízení, jehož cílem je vytvořit skutečná přechodná opatření vztahující se na stávající dvoustranné smlouvy, které představují značný problém pro mnoho subjektů, i když Komise zdůrazňuje, že cílem není tyto smlouvy přepsat. V současné době mají členské státy uzavřeno více než 1 100 takových smluv se 147 třetími zeměmi, počínaje Německem asi se 120 smlouvami až po Irsko, které nemá uzavřeno žádnou takovou smlouvu. Z dalších členských států, které do Unie vstoupily do roku 2004, má méně než 50 takových smluv uzavřeno jen Řecko a Dánsko, a mezi novějšími členskými státy má pouze Česká republika a Rumunsko 60 či více těchto smluv.

2.5 Komise navrhuje, aby byly do 5 let přezkoumány stávající dohody a byla o tom podána zpráva Parlamentu a Radě. Prvořadým hlediskem musí být stabilita a právní jistota investorů. Komise je však pod určitým tlakem, aby byly všechny dvoustranné smlouvy o investicích do pěti let ukončeny. Mělo by to obrovský a okamžitý destabilizující účinek na stávající investice, což by mělo případně závažný dopad nejen na zaměstnanost a na dotčené společnosti, ale také na sociální ochranu a budoucí důchody v celé Evropě, protože penzijní fondy mají v těchto společnostech velké investice. To by však nemělo bránit EU v tom, aby se zamyslela nad stávajícími dvoustrannými smlouvami jako součástí celkového přezkumu aktuálního vývoje v mezinárodním investičním právu a také v investiční politice, postupech a rozhodčím řízení mezi investory a státem, aby byla zajištěna koherentnější, transparentnější a udržitelnější investiční politika EU a vyjednávací přístup v budoucnosti.

2.6 Nové pravomoci EU v oblasti přímých zahraničních investic by měly přinést skutečné příležitosti pro silnější a jednotnější ochranu investic mezi členskými státy a třetími zeměmi a měly by v rozvojových zemích podpořit také ten typ dlouhodobých investic, který přináší hospodářské výhody, jako je vysoce kvalifikovaná a důstojná práce, zlepšení infrastruktury a předávání znalostí. Tím by se také mohly snížit stávající silné migrační tlaky, kterým čelí EU.

2.7 Při rozhodování o investicích se vychází samozřejmě zejména z tržních úvah, ale na investice je často pohlíženo z hlediska dvou dílčích aspektů: „přístup na trh“ a „ochrana“. Toto sdělení se převážně zaměřuje na „ochranu“, ale zabývá se také dalšími aspekty včetně otevřenosti vůči zahraničním investorům a ujišťuje investory o tom, že „mohou působit v otevřeném, řádně a spravedlivě regulovaném podnikatelském prostředí v hostitelské zemi i za jejími hranicemi“.

2.7.1 Přístup na investiční trh je již pokryt vícestrannými i dvoustrannými dohodami na úrovni EU (služby jsou klíčovou součástí nynějších jednání z Dohá). Není jisté, jak dalece jsou do působnosti sdělení zařazeny „portfoliové“ investice, které Evropský soudní dvůr definuje jako „koupi cenných papírů na kapitálovém trhu uskutečněnou pouze s cílem investovat bez úmyslu ovlivňovat řízení a kontrolu podniku“⁽¹⁾. To je potřeba vyjasnit stejně jako jakékoli případné odlišnosti v zacházení.

3. Přímé zahraniční investice

3.1 Podle sdělení (a na základě rozsudku Evropského soudního dvora) se za přímé zahraniční investice „obecně považují jakékoli zahraniční investice, které slouží k vytvoření dlouhodobých a přímých vztahů se subjektem, kterému je poskytován kapitál pro účely vykonávání hospodářské činnosti“ nebo „kapitál plynoucí od investora se sídlem v jedné zemi do podniku se sídlem v jiné zemi“. Jelikož však neexistuje jednoznačná definice, má Komise větší flexibilitu, protože podmínky se mohou v budoucnu změnit. To by ale mohlo vést také k větší právní nejistotě, což není pro investice ideální. Jakákoli užší definice investic musí posílit a nikoli oslabit ochranu investorů a nesmí snížit flexibilitu.

3.2 Mnozí se domnívají, že problematika investic se možná stane důležitější než obchod, zejména s ohledem na přístup na trh v rozvíjejících se ekonomikách. Přímé zahraniční investice podniků a průmyslu EU v posledních letech exponenciálně vzrostly, přičemž jedním z důvodů tohoto rostoucího tempa je globalizace. V závislosti na srovnávacích výrobních nákladech je u většiny ideálním místem výroby místo nacházející se co nejbližší koncovému trhu, což je zvláště důležité v souvislosti s tím, jak se otevírají nové trhy, zejména v klíčových rozvíjejících se ekonomikách. Tento trend se může zvýšit: získávání zdrojů a výrobu lze snadno přemístit z jedné země do druhé, jak již bylo zřejmé v důsledku různých národních a regionálních úrovní přijatelnosti ve využití biotechnologií.

3.2.1 Globální dodavatelské a výrobní řetězce se také mohou rozšířit do mnoha zemí – například mobilní telefon určený pro Evropu může být sestaven v Číně a obsahovat moderní technologie dovezené z jiných částí východní Asie. Je zajímavé, že zatímco v posledních letech rychle rostl dovoz EU z Číny (v letech 2005–2008 vzrostl téměř dvojnásobně ze 117 miliard EUR na 200 miliard EUR), celková úroveň dovozu z východní Asie do EU zůstává v posledních deseti letech poměrně stabilní (pohybuje se mezi 21 % a 26 %). Před vstupem Číny do WTO byly tyto součásti obvykle přímo do EU dováženy odjinud. Více než polovina vývozu Číny pochází ze společností zahraničních vlastníků, které do Číny investovaly – v elektronickém průmyslu je to až 65 %.

3.3 Přímé zahraniční investice hrají klíčovou roli v globální obchodní strategii EU a sdělení nastiňuje hlavní důvody. Mnoho

společností EU (např. v textilním průmyslu) také přesunulo výrobu do Číny, aby si udržely konkurenceschopnost, čímž si zajistily další financování rozhodujících činností zejména v oblasti výzkumu a vývoje ve své zemi. V roce 2009 činil celkový příliv investic EU do Číny 5,3 miliardy EUR, zatímco čínské investice do EU byly jen ve výši 0,3 miliardy EUR.⁽²⁾ Jak se uvádí ve sdělení: „ukazuje přezkum současného stavu výzkumu přímých zahraničních investic a zaměstnanosti, že v souvislosti s odlivem investic dosud nebyl zjištěn žádný měřitelný negativní dopad na celkovou zaměstnanost“⁽³⁾. Na druhou stranu sdělení přiznává, že „i když je celková bilance pozitivní, mohou se samozřejmě projevit negativní účinky na odvětvové, zeměpisné a/nebo individuální úrovni“. To bude mít pravděpodobně dopad na osoby s nižší kvalifikací.

3.3.1 Jak je konstatováno, velké rozvíjející se ekonomiky zase začínají zvyšovat svůj „relativní podíl“ na celosvětových tocích přímých zahraničních investic. EU má vedoucí postavení na trhu v oblasti vnitřních i vnějších přímých zahraničních investic – což dokládají i případy koupě podniků v EU (např. Corus, Volvo) indickými a čínskými společnostmi – společně s mnoha všeobecně známými jmény, zejména v odvětví automobilů vyráběných americkými a japonskými podniky, které již působí v Evropě.

3.3.2 Tato otevřenost obousměrným přímým zahraničním investicím byla pro EU velkým přínosem, jak uvádí sdělení, nicméně se nevyjadřuje k možnému převzetí strategicky citlivých evropských podniků a společností. Existovaly mediální spekulace ohledně případného orgánu EU s pravomocemi přezkoumat a zablokovat tato zahraniční převzetí. Přestože například v roce 1989 EU zakázala přenos vysoce vyspělých technologií, Čína usiluje o koupi aktiv (a státních dluhopisů) zejména v členských státech s vysokou mírou dluhu i o získání společností zabývajících se vysoce vyspělými technologiemi. Podle odhadů Bank of England by Čína do roku 2050 mohla představovat 40 % celkových úspor G20, na rozdíl od pouhých 5 % v případě USA. Těmito záležitostmi se zabývá investiční zákon Kanady a Výbor pro zahraniční investice v USA. Komise má jasně a správně v úmyslu, aby EU byla otevřeným investičním prostředím, ale musí ještě uvažovat o tom, jak nejlépe toto prostředí zabezpečit a monitorovat. Rovněž musí věnovat pozornost složité otázce reciprocity s třetími stranami v oblasti investic a také tomu, aby se zároveň předešlo jakémukoli nepropracovanému přístupu dílčí výměny.

4. Investice jako součást širší vnější politiky EU

4.1 Vytváření ucelené mezinárodní investiční politiky EU musí pokrývat mnoho aspektů. Při rozhodování o investicích se vychází z tržních úvah, ale nezbytné je také otevřené investiční prostředí, aby měli investoři prospěch, včetně operativní flexibility a postupného odstranění omezení investic

⁽²⁾ Údaje Komise.

⁽³⁾ 2010 Impact of EU outward FDI (Dopad přímých zahraničních investic z EU), Copenhagen Economics.

⁽¹⁾ Rozsudek Evropského soudního dvora, 28. září 2006.

spolu s dostatečnou ochranou. To by mělo zahrnovat ustanovení o národním zacházení, spravedlivém a rovném zacházení a volnému převodu finančních prostředků. To je nezbytné, má-li být obchod, na kterém „závisí naše prosperita“⁽⁴⁾, rozšířen na klíčové třetí země a další rozvíjející se ekonomiky.

4.2 Investiční politika byla jednou ze „singapurských záležitostí“, kterou EU zařadila v roce 1997 na pořad WTO pro případné kolo jednání v Dohá, ale později ji v rámci pokusu o kompromis v Cancúnu v roce 2003 stáhla. Vzhledem k nutnosti zapojit do této oblasti rozvojové země se investiční politika znovu ukázala být klíčovým cílem EU v dokumentu „Globální Evropa“, tedy ve sdělení Komise o obchodu za rok 2006, které se zabývá většinou nynějších jednání EU o dohodách o volném obchodu. Z tohoto přístupu vychází i toto sdělení a příslušné země a regiony, přičemž sdělení uvádí, že by tím neměla být vyloučena budoucí vícestranná iniciativa.⁽⁵⁾

4.3 Kanada, která vyjádřila zájem, aby byla zahrnuta ochrana investic do stávajících hospodářských a obchodních jednání mezi ní a EU, si zachovává vysokou úroveň ochrany investorů a dosahuje vysokého skóre v indexu Světové banky, který hodnotí snadnost podnikání, a v oblasti investičních toků. Nicméně u mnoha dalších zemí zmíněných v dokumentu Globální Evropa a v tomto sdělení – s výjimkou Singapuru – tomu tak není. Podle indexu Světové banky je z celkového počtu 183 zemí Čína (mimo Hongkongu) na 89. místě, Rusko na 120. místě, Brazílie na 129. a Indie na 133. místě. V oblasti ochrany investorů mají tyto země špatné hodnocení. Je potřeba nadále pracovat na vytvoření příznivého právního prostředí pro podnikání v těchto zemích. Má smysl upřednostnit jednání s těmito zeměmi, které sice mají silný tržní potenciál, avšak zahraniční investoři v těchto zemích potřebují lepší ochranu.

4.3.1 Singapur a Indie také požádaly, aby byly do dohod o volném obchodu projednávaných s EU zařazeny kapitoly o ochraně investic. Jak navrhuje sdělení, s Čínou a Ruskem⁽⁶⁾, s nimiž širší jednání probíhají velmi pomalu, by měly být uzavřeny samostatné investiční dohody. Rusko má o to údajně stejný zájem. V Číně přetrvávají jednoznačné překážky, kterým čelí společnosti EU, a to nejen v oblasti práv duševního vlastnictví, zadávání veřejných zakázek a vyspělých technologií. Brazílie však vytrvale odmítá zvážit zařazení kapitol o investicích do jakékoli dohody o volném obchodu s Mercosurem, a jakákoli dohoda se zeměmi, jako je Venezuela, je nadále neuskutečnitelná.

4.4 Jak objasňuje studie LSE⁽⁷⁾, výhradní pravomoc by měla posílit roli EU, což Výbor vítá. Poukazuje na to, že od roku 1990 utvářely země sdružení NAFTA (severní Ameriky) investiční pravidla prostřednictvím ucelenějších dohod, nepřímo na úkor investorů EU (ačkoli některé zahrnují novější členské státy). Studie dodává, že lepší vyjednávací pozice jednotné politiky EU „by měla umožnit EU získat lepší přístup ke klíčovým trhům třetích zemí a zároveň chránit investory, čímž se zvýší mezinárodní konkurenceschopnost Evropy“.

4.4.1 Výbor souhlasí s institutem LSE, že EU by měla využít této příležitosti k aktualizaci investičních dohod, o nichž jedná. Měla by však stavět na svých silných stránkách a nenapodobovat sdružení NAFTA.

5. Sociální a ekologická hlediska v oblasti investic

5.1 Mnozí se nicméně obávají nárůstu politizace jednání o investicích, k čemuž by došlo zejména vzhledem k tomu, jaký důraz klade článek 205 Smlouvy o fungování EU na to, aby se společná obchodní politika řídila obecnými zásadami vnější činnosti EU, včetně podpory demokracie, právního státu, podpory dodržování lidských práv a přispění k udržitelnému rozvoji v oblasti hospodářské, sociální a v oblasti životního prostředí. Nesdílíme tyto obavy, protože se domníváme, že tyto principy jsou zásadní.

5.2 Dvoustranné dohody NAFTA o investicích uzavřené v poslední době zahrnovaly opatření pro ochranu proti nepřímému vyvlastnění, což je v dvoustranných dohodách členských států obsaženo jen zřídka. Bez těchto opatření roste nebezpečí, že sporné záležitosti budou ponechány na rozhodčím řízení, což je jen stěží nepřijatelnější postup. Tato záležitost bude předmětem zvláštního zájmu Výboru v průběhu začlenění ustanovení o udržitelném rozvoji a dalších regulativních opatření, jež budou jednoznačně ve veřejném zájmu,⁽⁸⁾ zvláště když jsou ostatními vnímány jako způsob zvyšování bariér.

5.3 Jak již bylo uvedeno, vítáme skutečnost, že sdělení ujišťuje, že obchodní a investiční politika EU musí být konzistentní s ostatními politikami EU, včetně politiky v oblasti „ochrany životního prostředí, důstojných pracovních podmínek, ochrany zdraví a bezpečnosti při práci“ – a politiky rozvoje. V rámci širších obchodních jednání EU je potřeba usilovat pokud možno o začlenění kapitol o investicích. Ochrana investic musí být

⁽⁴⁾ „Globální Evropa, citováno v CESE“, Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 82.

⁽⁵⁾ Názory Výboru na vícestranné vs. dvoustranné dohody jsou podrobněji uvedeny v dokumentu Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 82.

⁽⁶⁾ Trade, Growth and World Affairs (Obchod, růst a světové záležitosti), kapitola 2.1.

⁽⁷⁾ The EU Approach to International Investment Policy after the Lisbon Treaty (Přístup EU k mezinárodní investiční politice po Lisabonské smlouvě), studie institutu LSE a jiné, 2010.

⁽⁸⁾ Postoje Výboru týkající se posouzení dopadu na udržitelnost a obchodní politiky EU jsou obsaženy ve stanovisku CESE 818/2011.

rovněž součástí monitorovací úlohy plánované pro občanskou společnost, kde mají být podle takových dohod zřízena fóra občanské společnosti⁽⁹⁾.

5.4 V reakci na dokument „Globální Evropa“ již Výbor vyzval k začlenění standardů režimu GSP Plus do budoucích dohod EU o volném obchodu. K těmto standardům patří 8 základních úmluv Mezinárodní organizace práce (ILO) a důležité úmluvy o životním prostředí. Sledování těchto aspektů musí být v působnosti jednotlivých budoucích fór občanské společnosti týkající se investic, především proto, aby se minimalizovala možnost, že by hostitelská země v jakémkoli sporu nespravedlivě využila problematiky životního prostředí nebo sociálních otázek. Zaznamenali jsme však, že Kanada ratifikovala jen 5 těchto úmluv ILO, Korea 4 a USA jen 2.

5.4.1 Výbor proto vítá jasný závazek v dohodě Carifora (2008) nesnižovat standardy v oblasti životního prostředí nebo práce za účelem přilákání investic a také ustanovení o chování investorů (článek 72) s cílem udržet tyto standardy, vyhnout se korupčním postupům a udržovat vztahy s místními komunitami. Musí být plně zohledněny závazky investorů vůči požadavkům udržitelného rozvoje, jelikož investoři usilují o povzbuzení a zachování své celkové konkurenceschopnosti. Investoři EU musí být také chráněni před svými domácími konkurenty v zahraničí, kteří takovéto standardy udržují na nižší úrovni.

6. Investice jako nástroj rozvoje?

6.1 Domníváme se, že se sdělení nezabývá dostatečně podrobně jednou klíčovou oblastí, a tou je způsob, jak bude mezinárodní investiční politika EU vzájemně ovlivněna a provázána s programem rozvoje EU, zejména s ohledem na země AKT a nejméně rozvinuté země a nedokončená jednání o dohodě o hospodářském partnerství (EPA). Přístup EU k Africe je v silném kontrastu s přístupem Číny. Při hledání nových zdrojů surovin a zahraničních investic uzavřela Čína partnerství v několika afrických zemích, které se zaměřují na investice spíše z hlediska podnikání než podpory rozvoje.

6.2 EU musí podporovat ten druh dlouhodobých investic v rozvojových zemích, který přináší hospodářské výhody, jako je důstojná práce, infrastruktura a předávání znalostí. Mělo by to být součástí iniciativy EPA, která se primárně zabývá rozvojem.

6.2.1 Výbor⁽¹⁰⁾ již dříve poukázal na potřebu hospodářského rozvoje Afriky, který „musí záviset především na prohloubení schopnosti jejího vnitřního trhu vytvořit vnitřní hospodářský růst umožňující tento světadíl stabilizovat a zasadit do světového hospodářství. Regionální integrace a rozvoj vnitřního trhu jsou opěrnými body a odrazovým můstkem, který Africe umožní pozitivně se otevřít světovému obchodu“. To platí i v případě investiční politiky EU.

V Bruselu dne 20. června 2011.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Staffan NILSSON

⁽⁹⁾ Byla stanovena opatření pro fórum občanské společnosti v rámci dohod se zeměmi Cariforum (EPA) a střední Ameriky (FTA) s cílem monitorovat celou dohodu a s Koreou s cílem monitorovat kapitolu o udržitelném rozvoji.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. C 317, 23.12.2009, s. 126 a Úř. věst. C 255, 22.9.2010, s. 1.